

All lovprisning tillhör Allah. Vi prisar Honom, söker Hans hjälp och Hans förlåtelse. Vi söker skydd hos Allah från våra själar ondska och våra handlingars dåligheter. Den som Allah vägleder kan ingen vilseleda, och den som Allah låter gå vilse kan ingen vägleda. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allah, ensam utan någon partner, och jag vittnar om att Muhammed är Hans tjänare och sändebud.

Och härmed:

Allah den Höste skänkte sin profet Sulayman ett väldigt rike

I profeternas berättelser finns stora lärdomar, och det är därför Allah har berättat dem för oss i Sin bok. Han har återgett deras nyheter som innehåller förmaning och påminnelse för de troende. Att ta lärdom av profeternas berättelser är att följa Allahs befallning, som har uppmanat oss att reflektera över Hans verser och hämta ur dessa berättelser visdom och påminnelse.

Allah har berättat för oss om en ärofull profet, som gavs ett väldigt rike som ingen före honom fått och ingen efter honom ska få – nämligen Sulayman, frid vare med honom, som sade: *"Herre, förlåt mig och skänk*

mig ett välde som inte tillkommer någon efter mig" (Sura Sad: 35). Allah bönhörde honom och underkuvade för honom vad Han underkuvade av Sina skapelser bland djinner, människor, fåglar och övriga varelser. "Och Sulaymanns härar samlades – djinner, människor och fåglar – och de hölls i ordning" (An-Naml: 17). Det är väldiga skaror som styrde angelägenheterna åt Sulayman, där de sista fördes tillbaka till de första av väktare och ledare. Detta visar vikten av ordning och organisation, och att väktarna är de som håller skarorna i schack och organiserar angelägenheterna.

Denna mäktiga armé för Sulayman, frid vare med honom, tjänade till att sprida Islam på jordens yta, ty han utnyttjade vad Allah gett honom av resurser i religionens tjänst. Så bör varje muslim som Allah gett en position, rikedom, en gåva eller förmåga göra – använda det i sin religions tjänst.

Sulayman granskade fåglarna – granskar vi vår hjord?

"Och han granskade fåglarna" (An-Naml: 20). Detta visar vikten av att granska sina anhängare och soldater. Om han granskade fåglarna,

granskade han även människorna och djinnerna som var med honom. Tänk om vi granskade våra barn vid Fajr-bönen så som Sulayman, frid vare med honom, granskade sina många soldater – och våra barn är ju bara ett fåtal.

Om harpungen inte kunde undkomma Sulaymans, frid vare med honom, blick – hur kan då våra barn, som är så få jämfört med Sulaymanns soldater, undkomma våra ögon?

"Och han granskade fåglarna och sade: 'Varför ser jag inte harpungen?'"

(An-Naml: 20). Han upptäckte dess frånvaro – denna lilla fågel undgick inte den ärofulle profetkonungens uppmärksamhet och missades inte av hans blick. Detta vittnar om fullkomligheten i hans organisation, granskning och ledning av sina soldater, trots att Allah hade underkuvat djinner, människor, fåglar och vindar åt honom. Men allt detta fick inte hindra honom från att granska sina soldater.

"Ni är alla herdar och ni är alla ansvariga för er hjord." Vad betyder "herde", Allahs tjänare? De lärde har sagt: "Herden är den betrodde väktaren som är förpliktigad att rätta till det han ansvarar för." Om han tar ansvar för något upphör han aldrig att granska det, ty han är

betrodd med det. Han upphör aldrig att vårda det, ty det är ett ansvar han kommer att tillfrågas om.

Att fadern är en herde i hemmet innebär många skyldigheter: Granskar han dem i fråga om religionen först, och sedan i fråga om världsliga angelägenheter? Saknar de något av omsorg för deras tillstånd? Är någon sjuk, behöver någon försörjning? Granskar han om de följer profetens, ﷺ, hadith: att låta dem sova åtskilda? Är han rättvis mot dem och förtrycker ingen, föredrar han inte ett barn framför ett annat? Han granskar – och granskning är en viktig känsla hos den troende.

"Och han granskade fåglarna och sade: 'Varför ser jag inte harpungen? Är den bland de frånvarande?'" (An-Naml: 20). Hur kan den vara borta utan tillstånd, när striden kan börja när som helst? Soldaten som är borta utan tillstånd förtjänar att möta ett straff: "Jag skall straffa honom hårt eller slakta honom" (An-Naml: 21). Men Sulaymanns, frid vare med honom, reaktion var klok – han lämnade utrymme för en ursäkt, ty den frånvarande kanske har ett skäl. Därför sade han: "eller skall han komma med ett tydligt bevis" (An-Naml: 21). Om han kommer med ett

skäl som förklarar hans frånvaro, straffas han inte. Så bör en ledare vara: bestämd, men ändå öppen för den frånvarandes ursäkt. Utan bestämdhet löper saker ur kontroll, och utan ursäkt uppstår orättvisa.

"Och han dröjde inte länge" (An-Naml: 22). Harpungen dröjde inte med att återvända, och kom sedan med ett ord som kanske fick Sulayman att glömma harpungens frånvaro och dröjsmål. Harpungen sade till Sulayman: *"Jag vet något som du inte vet"* (An-Naml: 22). Du, profetkonungen, med dina soldater, djinner och människor – men jag, den lille fågeln, vet något du inte vet. Vilket märkligt yttrande! Allah den Höste lär Sina tjänare lärdomar, och ibland tar den starke lärdom av den svage, den store av den lille, den rike av den fattige, den friske av den sjuke.

"Jag vet något som du inte vet, och jag kommer till dig från Saba med säkra nyheter" (An-Naml: 22). Du befinner dig i Palestina, i Levanten, och jag kommer till dig från Jemen, från deras huvudstad Saba – ett avstånd på ungefär tvåtusen kilometer – och ändå reste harpungen för att hämta nyheten och återvände snabbt med Allahs vilja: *"Och han dröjde inte länge"* (An-Naml: 22). Det är en stor lärdom om att

förmedla nyheter till ledaren, och om att informera de ansvariga om tillståndet för att de ska kunna rätta till och förbättra det. *"Jag kommer till dig från Saba med säkra nyheter"* – utan tvekan, jag talar inte om antaganden, det är en visshet.

Det okändas kunskap

Det är häpnadsväckande – och detta visar att profeterna inte känner till det okända: *"Men när Vi beslutade hans död, var det ingenting som visade dem hans död utom markens kryp som åt hans stav"* (Saba: 14).

Varken djinnerna eller djävlarerna känner till det okända – de visste inte ens i nutid att Sulayman hade dött förrän efter en tid. Men sedan påstår dessa bedragare i satellitkanalerna att de känner till det okända, och säger att det och det ska ske – ibland kopplar de det till stjärntecken, ibland till stjärnor. Men ingen utom Allah känner det okända: *"Säg: Ingen i himlarna och på jorden känner det okända utom Allah"* (An-Naml: 65). *"Och det okända i himlarna och på jorden tillhör Allah"* (Hud: 123). *"Hos Honom finns det okändas nycklar, ingen känner dem utom Han"* (Al-An'am: 59).

Dessa påstår vad de påstår idag, och en del av dem leker med folk och säger: "Framför dig ligger en väg" – och alla har en väg framför sig.

"Du stöter på ett problem" – alla stöter på problem. "Du möter svårigheter och övervinner dem" – många möter svårigheter och övervinner dem. "Någon smider ränker mot dig" – och liknande sockersöt prat som de lurar de svagsinnade med.

Allahs tjänare: Sulayman, frid vare med honom, visste trots allt han fått, inte i det ögonblicket vad som fanns i Jemen, vad som fanns i Saba – och sedan påstår den som påstår att han känner det okända! Ve dessa anspråksmakare! Att påstå sig känna det okända och framtiden är otro som utesluter en ur religionen.